

søgelse. For mig staaer det unegtelig som Noget af det Første, naar der ikke er andre Ting i Veien, at det maa være i videnskabelig Interesse netop at sammenknytte Anstalterne i Stedet for at adspredde dem. Det ærede Medlem fra Hilsted har jeg ikke Noget at sige til, han er bleven saa arbejdsvenlig, ja, han er næsten bleven Socialist, thi det nærmer sig til Socialisme at forlange, at det Offentlige skal opføre Bygninger, uanset som man i og for sig maatte finde det rigtigst, for at skaffe Arbejderne Fortjeneste. Jeg haaber, at han vil vise sit socialistiske Sindelag ogsaa paa andre Punkter, ja, jeg vil ikke sige, at jeg haaber det, thi jeg er ikke Socialist, men det er muligt, at det ærede Medlem er ved at blive det.

Formanden (Krabbe): Folkethingsmanden for Sørs Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sable: Lør jeg spørge, om der er Andre indtegnet, thi jeg ønsker nok Ordet for en længere Udtalelse.

Formanden (Krabbe): Ja, saa skal jeg give Ordet til den næste indtegnede Taler, nemlig til Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds.

Brig: Det ærede Medlem tog mig fortrydelig op, at jeg igaar havde kaldt, ikke hans Foredrag, som han sagde, men hans Angreb voldsomt; jeg tror, at naar et Angreb gaar ud paa en fuldstændig Uilintetgjørelse, saa maa det kaldes voldsomt, det ligger i Sagens Natur. Med Hensyn til, at det ærede Medlem yttrede, at det var meget stivt af mig, at jeg havde udtalt, at berettede Interesser bleve tilfidesatte ved den hele Situation, saa maa jeg sige, at jeg ikke talte om, hvad der var foregaaet i de foregaaende Aar, men at jeg talte om, hvad der var foregaaet i disse Dage, og det fastholder jeg endnu.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det ærede Medlem for Hilsted (Sable) fremførte adskillige temmelig vidt fra Sagen føvevende Bemærkninger, som han sikkert ikke ventte, at jeg nærmere vil indlade mig paa, da Diskussionen derved vil komme til at føve overmaade vidt ud. Det ærede Medlem lagde en overordentlig stor Vægt paa, at man maatte se at samle alle Bygninger eller Læreværker paa eet Sted for at virkeliggjøre Navnet Universtitet. Jeg tror, at det ærede Medlem derved lagde nogen vel stor Vægt paa Læreværker — jeg haaber, jeg bruger dette Ord i den rette Betydning, thi jeg tilstaaer, at det er mig noget Nytt; jeg antager, at det ærede Medlem derved har tænkt paa de Bygninger, som Universtitetet, den polytekniske Læreanstalt og Landbohøjskolen nu have.

Der gives jo andre Regler for de aandelige Sagers Bevægelse end for de legemlige Bevægelser, og med Hensyn til de førstnævnte kommer det just ikke an paa, at de Bygninger, hvori de Personer, som ere Bærere for dem, skulle færdes, ligge umiddelbart ved Siden af hinanden. Det gaar der til paa en ganske anden Maade. Derfor vil det ogsaa være umødbendigt, tror jeg, nærmere at drøfte Spørgsmaalet, om man ikke kunde bygge den polytekniske Læreanstalt ud til Nørregade ved Universtitets fjerde Side. Da imidlertid dette er berørt, og jeg ikke veed, hvilken Anvendelse der maasse senere kunde blive gjort deraf, hvis jeg ikke her omtaler det, vil jeg bemærke, at for det Første vil der savnes den fornødne Plads, og for det Andet vil Universtitet ikke selv til de Formaal, der maa betragtes som dets nærmeste, i Langden kunne undvære den fjerde Side. Det var tilvisse en stor Feil, man i sin Tid begik, da man opførte Museumsbygningen, at man ikke lagde den ud til Nørregade, thi derved vilde man have vundet at have Pladsen til Krystalgade staaende til Raadighed for en Udvidelse, paa den ene Side til Universtitetsbibliotheket, paa den anden Side til Museet. Dette er affaaeret nu, og derved er der stet stor Skade; men i ethvert Tilfælde kan Universtitet ikke afgive den fjerde Side, saa der er ingen Udvei. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) var meget indigneret over, at jeg havde underlagt hans Foredrag Udtalelser, som sigtede den polytekniske Læreanstalts Bestyrelse for, at den havde noget andet Formaal end ligefrem Sagen selv. At jeg forstod det ærede Medlem saaledes og havde Grund til det, vil jo være overmaade forklarligt, naar man tilbagefalder i Erindringen den Maade, hvorpaa det ærede Medlem udtalte, at man nu en Gang havde Ønsket om at komme derud, og at det var det, som bragte den derud. Det har altsaa ikke været Hensyn til Læreanstaltens Lær, som har været det Afgjørende, men det har været Ønsket, som staaer ved Siden af. Det er det, jeg har betegnet som uberettiget, og naar det ærede Medlem saa sagde, at han vilde impdegaa det, fordi det var Noget, som skulde benyttes siden, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke veed, hvad det er, og derfor skal jeg lade det ligge. Jeg har impdegaaet denne Udtalelse af det ærede Medlem, fordi den indeholder en Sigtelse mod Mænd, der paa ingen Maade fortjene det. Det ærede Medlem var tilbageholdende, sagde han, i sit første Foredrag af den Grund, at han ønskede at høre, om der var noget Særligt i Baggrunden at fremføre. Det kunde det ærede Medlem overmaade godt have sparet sig, thi han kan være fuldt forfikkret om, at hvad der i denne Sag vil blive sagt fra min, og jeg kan med fuld Sikkerhed sige fra alle Sider, er sagt uden nogen Bagtanke og uden at vi glemme Noget i Baggrunden ved denne Leilighed. Jeg har ikke havt noget andet Formaal med at føre denne